

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

OBČASNÍK MĚKROREČTONU BORVIMĚR

Vydává OÚ Osov.
PROVAS, Osovská 99,
267 25 OSOV
Evidováno
Ministerstvem kultury ČR
(MK ČR E 14098)
e-mail: provas@osov.cz
www.provas.aktualne.cz
Příští číslo vyjde
16. října 2004

ZDARMA

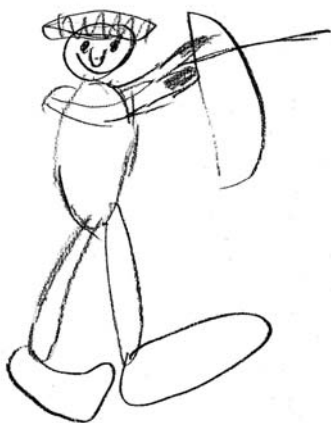
22. ZÁŘÍ 2004

ROČNÍK II, ČÍSLO 9

Vážení čtenáři!

Naše společnost se již dlouho potýká s nadměrnou vzdělaností. Co užitečného jste se například naučili na základní škole? Jistě, jsou světlé výjimky. U mě třeba pěstování ředkviček. Nebo i to čtení se hodí, například když člověk někomu nese věneček na hrob, případně pracuje jako poštovní doručovatel. A bez psaní se zase špatně vyplňují šeky. Možná ještě počítat do deseti, aby člověk zbytečně netrpěl nejistotou, jestli si zase na cirkulárce neurčil pár prstů, a konec! Přehnané vzdělávání vede u lidí jenom k narcismu. Noviny jsou plné „úspěchů lidstva“, „dosažených met“ nebo jiných „triumfů lidské inteligence“. To se nám to triumfuje, když naši největší konkurenci jsou trapně se opičící opice, notoričtí lemplové delfini a prasata, většinou preventivně internovaná ve vepřinech. Skutečně nemáme být na co hrdí. Stačí jeden příklad za všechny: tolik opěvované dobývání kosmu. Vrchol lidské technologie, vůle a odhodlanosti. Naplňování fantastických vizí. Bylo to směšné. Zástupy vědců a techniků si lámali hlavy a dávali je dohromady jenom proto, aby sestrojili něco, co začne hořet, vyletí to tak vysoko, že to ani není vidět, a pak se to tam buď ztratí, nebo to shoří, případně to zase spadne. A když to sestavili, přišel pes, sednul si do toho a stal se prvním pozemšťanem v kosmu. Tomu se říká chytrost! A musela kvůli tomu Lajka chodit do školy? Pochybují. Takže to s tím vzděláváním opravdu raději nepřehánět. Ještě si tak jednou za měsíc přečíst Provas, to snad ano, to jistě nikomu neuškodí.

Jiří BOLINA

Jedním z úkolů osovského prázdninového dne bylo nakreslit bohyni. Takto si ji představuje Marek Poluk, který vyhrává sladkou odměnu.

Jedním z bodů programu letošní jízdy parního vlaku na místní trati Zadní Třebaně – Lochovice bylo i vyznamenání osovských hasičů. Na snímku vyznamenává císař František Josef Petra Chvojku. Aktu přihlíží císařův komorník alias Jiří Vitouš. Foto J. KOZÁK

Na parní vlak čekaly stovky zvědavců

HISTORICKÁ SOUPRAVA VEZLA CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA, MUZIKANTY I VODNÍKY

Podbrdsko - Stovky lidí přišly uplynulou slunečnou sobotu vzdát hold císaři Františku Josefu I., který se podruhé vydal parním vlakem na inspekční cestu do podbrdských obcí. Historickou jízdu připravily Naše noviny.

Do výchozí stanice v Karlštejně vláček tažený parní lokomotivou a zahalený v černém dýmu vjel krátce před devátou hodinou ranní. To už na prvním peronu postávali první nedočkavci s fotoaparáty a kamerami.

Mezi nimi se prodírali průvodci se speciálními jízdenkami, brzy se ozývaly hřmotné hlasy kamelotů, kteří s plnou vervou nabízeli speciální vydání Našich novin. Poslední detaily ladil i hlavní organizátor a voják Švejk v jedné osobě Josef Kozák. Největší kámen mu spadl ze srdce ovšem již v pátek, kdy po dlouhém čekání konečně dorazilo od Českých drah povolení k jízdě speciálního vlaku.

„Kde pojede kapela,“ dožadoval se odpovědi neúnavný fanoušek skupiny Třehus, která u vlaku spustila staropražské kuplety.

S mírným zpožděním se vagóny praskající ve švech vydaly ku Zadní Třebaně. V jednom z nich seděl se svým komorníkem i František Josef I., v podání řevnického ochotníka Vladimíra Křivánka, který se v roli mocnáře osvědčil již při jízdě v roce 2001. Zatímco tehdy oslavu lokální trati Třebaně-Lochovice provázal vytrvalý déšť, uplynulou sobotu byla obloha bez mráčku.

Davy na historický vlak čekaly i v Zadní Třebaně

ni. Byli tu malí zpěváci s panem řidičem, kteří přednesli starou rakouskou hymnu, i zástupci obou Třebaně se svými zdravicemi. Hlasnotřebský vyslanec využil návštěvy panovníka a požádal jej o podporu při výstavbě nového nádraží pro své obyvatele.

Zachovej nám Hospodine císaře i naši zem se linulo z vlaku i při opouštění trebského nádraží. Muzikanti dál vyhrávali v jídelním voze, na každé zastávce trumpetisté spustili císařskou hymnu.

Dobromluví přinesla buchy

V Litni se blýskla tancem Liteňská chasa, ve Skuhrově se zase do akce »namočili« místní vodníci. Ruku k dílu přidala ve Všemradicích i tamní rodačka Magdalena Dobromila Rettigová, která mocnáři donesla ošátku s buchtami. Veselo bylo jak ve vlaku, tak i na loukách a polích kolem něj, kde se hromadili fotografové, kameramani i jezdcí na koních.

Na dochvilnost bedlivě dohlížel Josef Švejk Kozák, který bez skrupulí naháněl vystupivší davy zpět do vlaku.

Osovským dobrovolným hasičům vzorně nastoupeným před historickou stříkačkou připnul panovník na hrud' vyznamenání, ti na oplátku vlak i některé pasažéry osvěžili chladnou vodou.

V Lochovicích se mohli účinkující i cestující občerstvit, pro prcky tu byly připraveny soutěže. Na minutu přesně se pak pára vypravila zpět do Zadní Třebaně a Karlštejna.

Pavla ŠVĚDOVÁ, Naše noviny

Jak dovezli hasiči do divadla stříkačku?

POCHOTNÍCI ZE ŘEVNÍC I OSTATNÍ OPRAVDU ZAUJALI VELKÉ I MALÉ DIVÁKY

Řevnice, Svinaře – Viděli jste muzikál **Postřižiny** v podání řevnických ochotníků? Ten kdo ano, dá všem jistě za pravdu, že na takové představení stojí za to vypravit se i když počasí nepřeje.

Kdo si vybral jeden z letních večerů a podnikl cestu za kulturou do řevnického divadla nebo na svinařský zámek Postřižiny shlédnout, jistě nelitoval.

Prázdninový čas nabízí mnoho kulturních příležitostí. A tak se stane, že jeden letní víkend nás děti přemluví na návštěvu kina a ten další se celá rodina vypraví do Lesního divadla na řevnickou letní muzikálovou lahůdku. Věřte, že malý divák, který se v kině na oblíbeném filmu neustále vyptává na možnost konzumace čehokoliv a po různých intervalech se ptá na odjezd domů, nás překvapí. Takové divadlo v lese, známé tváře, koně, výrazné herecké výkony, to je najednou v té malé hlavičce opravdu mnoho otázek. Například jak osovští hasiči dopravili do divadla tu hasičskou stříkačku a i živý koník na představení se vyrovná těm oblíbeným kresleným postavičkám. A skočit z komína do záchranné plachty, je také kousek

Muzikál Postřižiny diváky nadchnul

Co říkají muzikálu **Postřižiny** někteří naši čtenáři? (PROVAS)

Hana Veselá, Osov: „Byla jsem na premiéře a stálo to za to. Líbili se mi všichni, nejvíce Maryška a Pepín a Jirka Vitouš. A samozřejmě naši hasiči.“

Jiří Špalek, Všeradice: „Nemělo to chybu. Moc hezké podání a já jsem se bavil od začátku do konce. Hned druhý den ráno jsem si pustil kazetu a znova se na **Postřižiny** podíval. Klidně bych to srovnal s Českým Krumlovem, kam také jezdíme. Jen jsem měl chvílemi strach o Pavlu Švédovou, aby nespadla při té scéně pod komínem.“ (JoK)

odvážný. Zkrátka řečeno, bavili jsme se všichni. Muzikál **Postřižiny** měl atmosféru a vtip.

Děkujeme za letní řevnický zážitek.

Radka KOČOVÁ

Protagonisté **Postřižin** zavítali v rámci propagační jízdy i do Osova.

Foto J. KOZÁK

Dispečerka přepojovala a pole hořelo

„PŘÍŠTĚ BUDU VOLAT ROVNOU MÍSTNÍ HASIČE,“ ŘÍKÁ JANA FIALOVÁ

Vižina – Osobní zážitek s letním požárem nám zaslala spolupracovnice Jana Fialová z Vižiny. (PROVAS)

K létu patří teplo, k tomu neodmyslitelné sucho a občas nějaký ten požár. Když to člověk vidí v televizi, mrazí ho v zádech, ale pokud máte pocit, že se oheň blíží přímo k vám, tuhle krev v žilách. Zažila jsem to na vlastní kůži.

Po návratu z dovolené mě čekalo praní kopce špinavého prádla. Sluníčko svítilo a tak jsem prala a prala. Jdu jednou část pověsit, říkám si jak mi to v tom vedru dobře schne a cítím divný zápach. Rozhlédnu se a za lomem vidím plno kouře. Netušila jsem, jestli hoří les

či něco jiného, děsil mě silný západní vítr a kouř, který za chvíli zakryl větší část lesa směrem k Vižině. Hnala jsem pro telefon a rychle vymačkala 150. Měla jsem pocit, že zavolám a v dále uslyším hasičskou houkačku. Opak byl pravdou. Dovolala jsem se do Kladna, kde chtěli znát všechny podrobnosti a pak mi paní oznámila, že mě přepojí. Spojení se někde zastavilo a mě pro zkrácení chvíle ze sluchátka začali cvrlikat ptáčky. V tu chvíli mi bušilo srdce až v krku a na švitoření jsem neměla náladu. Potom se ozvala další paní, zřejmě z Beřouna, která chtěla slyšet to samé od začátku. K mé úlevě se v tu chvíli rozezvučela siréna v Osově a bylo konečně slyšet sirény hasičů.

Oddechla jsem si a vzala si z toho ponaučení. Vezmu si při nejbližší příležitosti raději telefonní číslo na pana Chvojku a zavolám rovnou jemu. I když pevně doufám, že to nebude nikdy potřeba.

Jana FIALOVÁ

Loňský i letošní rok byl pro osovské hasiče opravdu náročný. Počítáme největším požárem v historii sboru, osovského seníku v říjnu 2003, přes „drobné“ zásahy v lese či na polích až po vynikající herecké výkony v muzikálu **Postřižiny** a vítání císařepána během jízdy parního vlaku v roce 2001 i letos. Za všechny tyto jejich zásluhy jim nestor řevnických ochotníků Vladimír Křivánek alias František Josef I. připnul na hrud' vyznamenání čokoládového zlatáku s červenou stuhou.

Foto J. KOZÁK

Naše noviny - nezávislý poberounský občasník, poberounská hudební skupina **TŘEHUSK** ve spolupráci s **Obecním úřadem LETY** pořádají benefiční koncert

NA HAŠLERA!

Koncert se koná na počest 125. narozenin známého, nacisty umučeného písničkáře, autora skladeb *Ta naše písnička česká*, *Strahováček*, *Pětatřicátníci aj.* Veškerý výtěžek bude věnován na pomník Karla Hašlera, jež má vyrůst na Starých Zámeckých schodech.

Účinkují:

* ŠTĚPÁN RAK * PAVEL VÍTEK * ŠLAPETO * šansoniérka JANA RYCHTEROVÁ * rakouský houslista ALEXANDER SHONERT
* TŘEHUSK + JAN ROSÁK * NOTIČKY * TANGO BAND * KARAVEL
* KAPIČKY * KLÍČEK * LITEŇSKÁ CHASA * Moderuje JAN ROSÁK

Lety, náves: sobota 23. října 15.00 hodin

(v případě nepříznivého počasí se program přesouvá do sálu OÚ U Kafků)
Předprodej vstupenek Pavla ŠVĚDOVÁ: 724 296 560

Naše noviny zároveň organizují sbírku na pomník Karla Hašlera. Příspěvky můžete posílat na adresu: Miloslav FRÝDL, Třeboňská 96, 267 29 Zádlní Třeban. Dárci částek větších než 200 Kč, získají čestnou vstupenku na benefiční koncert.

Starosta přivedl do vlaku slavnou kuchařku

LIDÉ PŘIHLÍŽEJÍCÍ PODÉL TRATI MÁVALI, FOTILI A VYPADALI NADŠENĚ

Podbrdsko – V sobotu 18. září projížděl našim krásným krajem parní vlak plný historických postav v čele s císařem a jeho družinou, se Švejkem, dvorními dámami a velkým Číňanem s malinkým černým copánkem. Já jsem tím vlakem také jela, a to coby opravdovský cestující.

Byla jsem při této příležitosti pravděpodobně jediná zúčastněná osoba, která skutečně potřebovala přemístit do domovské obce. Nevšimla jsem si totiž, že ze Smíchova nejedu správným vlakem, takže když jsem v Zadní Třebani vystoupila, neuvěřila jsem lokálku, ale krásnou černou čoudící lokomotivu a pět staříčkových vagonů. Bylo to jako v pohádce. Normální vlak byl pryč, ale naděje na přepravu zůstala. Za sto korun jsem přikoupila další jízdenku, nasedla jsem - i když nasednout není to správné slovo pro moji chůzi po špičkách mezi davem zájemců o místo. Ta stará mašina udělala na přítomné neuvěřitelný dojem.

„Jedeme vlakem“, řekl důrazně dědeček plačící vnučce a ta přestala plakat. „Koukni, sluníčko!“ pokračoval dědeček a dítě se rozzářilo. Vlak nejel nikterak ohromující rychlostí a občas i zastavil. Jeden z mých spolecestujících kolegů nám sdělil, že budeme muset vystoupit, protože lokomotiva nás neutáhne. Ale jeho chmurné předpovědi se nevyplnily a vlak se opět rozjel a statečně doputoval do Bělče a vzápětí do Litně, kde císař zdravil své poddané za zvuků staré rakouské hymny (stejně jako v některých dalších stanicích) a liteňská chasa začala tančit. Vodníky ve Skuhrově se mi přes všechny ty namačkané dychtivé hlavy nepodařilo spatřit. Na polích, podél trati a samozřejmě na všech nádražích stály desítky přihlížejících. Mávali, fotili, filmovali a vypadali nadšeně, jako by prožívali něco skutečně výjimečného. Vagonem procházely vikingské ženy a prodávaly zvláštní vydání Našich novin a Provasu. Statní chasníci roznášeli pivo, takže brzy bylo opravdu veselo. Na nesvačillské zastávce mávali němečtí výletníci a ve Všeradicích nás ve vši slávě uvítala paní Magdalena Dobromila Rettigová, která se pro tuto příležitost vrátila na svět. Bujará nálada přetrvávala jistě i po-

tom, co jsem ve Vižině vystoupila.

Vlak pokračoval směrem na Osov, kde čekali místní hasiči v historickém hávu, a dále na

Lochovice, ale u toho jsem už bohužel nemohla být. Snad příště, zájemců by bylo určitě spousta.

Marie PLECITÁ

Všeradický starosta Jiří Špalek (druhý zprava) přivedl do vlaku Evu Málkovou (třetí zprava), která představovala místní rodačku Magdalenu Dobromilu Rettigovou. Doprovázeli je služby a mládež, nesoucí plné koše chutných koláčů.

Foto J. KOZÁK

Lokomotiva málo pískala

PÍSEK A ROZBITÉ KAMENY POMÁHALY VLAKU DO KOPCE

Podbrdsko – Stoupání trati mezi Zadní Třebaní a Bělčí se parnímu vlaku málem stalo osudným. V jednu chvíli to vypadalo, že zde vlak svoji cestu skončil.

Pohled na těžce bafající lokomotivu, mračno černého kouře a prokluzující kola opravdu vzbuzoval černé myšlenky. Pod kola putoval písek z pískovačky, rozbité kameny z náspu a nakonec se souprava přehoupala přes kritický bod celého stoupání a vesele vyrazila dále.

„Nejsem strojvedoucí,“ říká k tomu Radim Říha, „ale četa s tím měla počítat. Trať je zarostlá travou a po ránu se zde drží vlhkost. Bylo jasné, že to bude klouzat. Také se mohli domluvit s motorákem, který jel před parním

vlakem a ten to mohl řádně prosypat pískem.“

Dalším problémem byly větve stromů kolem trati, které zasahovaly až do oken a nepozorným cestujícím mohly způsobit úraz.

„Motorové soupravy jezdící na trati jsou užší,“ říká k tomu Říha. „A víc České dráhy nezajímá. Podle jejich slov je profil dráhy v pořádku. Když jsem ve Vižině viděl tu krásnou lokomotivu, jak má všude kousky větvi, tak mi to bylo vážně líto.“

Další z věcí, která se Říhovi nelíbila, bylo pískání. „To je to nejhezčí na jízdě parní soupravy, pískání před každou vesnicí a všude, kde jsou kolem lidé. Ale tahle mašina zapískala vždycky jen tam, kde jí to předpis nařizoval. A to je velká škoda,“ končí vydavatel knihy 100 let trvání trati Zadní Třebaně - Lochovice.

Josef KOZÁK

Jak se líbil parní vlak?

Dana Petroušková, Praha: „Smekám před organizátory, bylo to moc hezké. Jen s jídlem byl problém. Na jednom nádraží stáli hasiči a opékali klobásy a ty tak voněly, že jsem měla chuť vyskočit a sebrat jim je. Příště jedu zase. Už aby to bylo.“

Ivana Klimentová, Praha: „Naše rodina pojala jízdu jako prima sobotní výlet spojený s oslavou tatínkova jubilea. V Lochovicích jsme mu připili a předali dárek. Jen jsme pořádně neviděli program venku na nástupištích. Bylo hodně lidí a než jsme stáli vystoupit, už se zase jelo.“

Radim Říha, nakladatelství SAXI: „Moc se to povedlo. Byl jsem překvapen, jak byl vlak plný. Hrál v tom roli i program ve stanicích. Slyšel jsem pár hlasů o drahém jízdném, ale jiné jízdy, kratší a bez programu, jsou mnohem dražší.“ (JoK)

PŘIŠLI I VIKINGOVÉ. Vedoucí a děti z táboara Paprsek se představili cestujícím parního vlaku v převlecích ze své letošní celotáborové hry. Měli připravenou i písničku pro císaře „Jak to chodí na vikingské lodi“, kterou chtěli přednést na začátku cesty v Karlštejně, ale z časových důvodů z toho sešlo. Tak ji alespoň několikrát zazpívali ve vlaku

Foto J. KOZÁK

Vláčkem jel Američan

Poberouní - Nejen místní, ale i Němec či Američan si nenechali uplynulý víkend ujít jízdu parního vlaku.

Na jízdu parního vlaku se přišli uplynulou sobotu podívat lidé z dolního Poberouní, Brd, byli tu i cestující ze vzdálenějších koutů země. Z největší dálky ovšem doputoval sympaták Ron, který pochází z amerického státu Severní Karolína. „Jsem tu na návštěvě u kamaráda, s nímž děláme v jedné firmě. Jízda vyšla na mou návštěvu,“ vysvětloval Američan. A protože dcera jeho přítele jízdu vlaku natáčela, vzal hostitel na výlet do Brd i amerického parťáka. „Je to moc fajn. Lidé jsou moc milí. Líbí se mi, že tu udržujete staré zvyky,“ pochvaloval si „Amík“ v jídelním voze s pivem v ruce. Jízdy se zúčastnil i manželský pár, který nyní žije v Německu.

„Pán si mě měřil a tvrdil, že jsem na chlup stejný jako skutečný císař,“ smál se jeho představitel Vladimír Krivánek z Rvnice.

Pavla ŠVÉDOVÁ, Naše noviny

K nádraží v Osově nevedla v roce 1901 cesta

V DOBĚ ZAHÁJENÍ PROVOZU BYLO NA LOKÁLNÍ DRÁZE MÉNĚ STANIC NEŽ DNES

Podbrdsko – Přesně 103 let zná náš kraj místní dráhu Zadní Třebaň – Lochovice. Mnozí ještě pamatují „páru“, ale většina má lokálku spojenou s červeným motoráčkem M131 alias Hurvínkem. Málodko však ví, že v době svého vzniku měla trať mnohem méně zastávek než nyní. Připomeňme si je podle knihy Radima Šnábla o 100 letech místní dráhy, kterou v roce 2001 vydalo nakladatelství SAXI. (PROVAS)

Jak konstatovala kolaudační komise, „...je stavba trati vcelku dle stávajících předpisů odborně, správně a velmi solidně provedena, zejména pokud se týče staveb pozemních a umělých.“

Dráha měří 26,5 km s maximálním stoupáním 26,3%. Ze Zadní Třebaně do Osova musí překonat převýšení 162 metrů. Trať je měřena ze Zadní Třebaně do Lochovic, kde je 12,7 km ve stoupání a 9,2 km ve spádu, směrově pak 10,8 km v obloucích a 15,7 km v přímém směru.

V době vzniku měla trať 5 hlídačských domků, 2 studny s dvěma vodními jeřáby (Vosov, Zadní Třebaň), 117 propustků v náspu pro povrchovou vodu a 96 přejezdů a přečodů přes trať. Na celé trati je použit jeden typ zděných strážních domků, jeden typ zděných nádražních budov a jeden typ dřevěné čekárny. Od srpna 1901 do konce roku přepravila dráha 11 620 osob a 19 091 tun zboží. Vzhledem k typu nákladu by bylo na místě nazývat tuto dráhu „řepnou“. Brzy však začala být dráha ztrátová a v roce 1921 činil schodek přes 1 milion korun. Příčinou bylo obrovské zdražení pohonných hmot, velké množství zaměstnanců a zdražení jejich práce a hospodářská poválečná krize. Stejně na tom byly i další místní trati a tak roku 1925 nad nimi převzal stát garance.

Stanice a zastávky v roce 1901:

Zadní Třebaň – stanice byla určena výhradně místní dráze. Byla zde zděná budova, záchody s podružným stavením a skladiště se zvýšenou rampou. Statut stanice statní dráhy získala ZT roku 1940 a nová budova nádraží byla vystavěna roku 1959.

Běleč – zděný domek a dřevěná čekárna

Liteň – se zděnou budovou, záchody s podružným stavením a skladiště se zvýšenou rampou, mostní váhou a kůlnou na uhlí

Skuhrov – původně vybavena jen tabulkou

s názvem zastávky a lucernou. Již koncem roku 1901 podali obyvatelé stížnost „...není možno vyčkávat dlouhé hodiny v mrazu a nepohodě příjezdu vlaku.“ Následující rok zde byla vystavěna dřevěná čekárna.

Všeradice – zděný hlídačský domek a dřevěná čekárna

o zřízení zastávky. Aby celé věci co nejvíce napomohli, darovali pozemek a zavázali se zastávku vystavět ve vlastní režii. Vlaky zde začaly stavět od 1. května 1906. V roce 1917 byla zřízena zastávka **Nesvačily** a v prosinci 1935 se objevila na trati zastávka **Vižina**.

Josef KOZÁK

(Vosov – se zděnou budovou a přilehlým skladištěm, záchody s podružným stavením a skladiště se zvýšenou rampou. V době zahájení provozu nebyla stanice v provozu, protože neměla dokončenou příjezdovou komunikaci.

Hostomice – se zděnou budovou, záchody s podružným stavením a skladiště se zvýšenou rampou.

Neumětely-Radouš – zděný hlídačský domek a dřevěná čekárna

Lochovice – společná stanice s rakovnicko-protivínskou dráhou

Další zastávky

Roku 1905 podali občané **Radouše** žádost

O doprovod císaře se během jízdy 2004 staly dámy z Osova.

Foto J. KO-

Knihu nakladatelství SAXI, vydanou v roce 2001 u příležitosti **100 let provozu místní trati Zadní Třebaň - Lochovice neboli "liteňky"**

můžete získat na adrese :

Nakladatelství SAXI,

Na Rymáni 13, Praha 5,

tel: 257 910 663

saxi-doprava@seznam.cz

Císařskou hymnu zapěl i malý dětský sbor.

Foto J. KOZÁK

Naše noviny - nezávislý poberounský občasník a **VIDEOSTUDIO** Miloslav Pátek
Vám nabízejí profesionálně zpracované

VIDEOKAZETY:

100 let trati Zadní Třebaň - Lochovice 1. září 2001

* císař František Josef, Švejk, vodníci, hasiči * 30 minut, cena 200 Kč

Parní vlak na trase Karlštejn - Zadní Třebaň - Lochovice 18. září 2004

* císař František Josef, Švejk, vodníci, Rettigová, hasiči

* kulturní program na stanicích

* délka asi 30 minut, cena asi 280-300 Kč

Kazety je možné objednat elektronicky na adrese nase.noviny@zadnitreban.cz,

nebo u těchto členů redakční rady Našich novin:

Pavla ŠVĚDOVÁ (Řevnice, Nerudova 214)

Josef MALÝ (Zadní Třebaň, Třebaňská 190)

Vilém ŠEDIVÝ (Řevnice, Fibichova 771)

Miloslav FRÝDL (Zadní Třebaň, Třebaňská 96)

Josef KOZÁK (149 00 Praha 11, Jažlovická 1323)

Prvňáčci dostali pohádkovou knihu

DĚTI V OSOVSKÉ ŠKOLE ZAHÁJILY ŠKOLNÍ ROK OLYMPIJSKÝM SPORTOVNÍM KLÁNÍM

Osov – Asi jako v každé škole, tak i v té naší, osovské, jsme zahájili nový školní rok 2004/2005 ve středu 1. září.

Stalo se tradicí, že se po prázdninách sejdem tam, kde jsme se rozešli – v naší tělocvičně. Okoukneme kdo vyrostl, kdo se nezměnil, ale hlavně přivítáme naše nové prvňáčky. Letos jich bylo deset. Každého paní ředitelka představila a darovala mu pohádkovou knihu jako upomínku na jeho první školní den.

Rodiče prvňáčků se tak mohou seznámit se všemi vyučujícími, s průběhem celého školního roku a prohlédnout si třídu.

Vyučování v novém školním roce jsme zahájili školní olympiádou. Navázali jsme tak na naše olympioniky v Řecku. Děti si poměřily síly v atletickém sedmiboji. Ten obsahoval sprint, hod diskem, šplh, vrh kladivem, skok daleký, hod oštěpem a štafetu.

Získané body se zapisovaly do olympijských karet a vyhodnotily v olympijském výpočetním středisku a tak se rozhodlo o vítězích v každé třídě, kteří byli odměněni vynikajícími

čokoládovými medailemi.

Teď nám nezbyvá nic jiného, než si znovu zasadnout do lavic a učit se a učit se. Všem žákům, rodičům, ale i učitelům přejeme mnoho úspěchů i pevných nervů.

Za kolektiv ZŠ Osov **Soňa KOČMANOVÁ**

Do školních lavic osovské školy zasedlo 1. září deset prvňáčků.

Foto S. KOČMANOVÁ

Obecní úřad, sportovci a hasiči z Vižiny
zvou všechny na

LAMPIÓNNOU VÝPRAVU

v pondělí 27. září 2004

Sraz s rozsvícenými lampiony

ve 20 hodin u hřiště

Za cestu temným lesem čekala děti odměna

Chlumec – V neděli 29. 8. 2004 v Malém Chlumu u Loučku proběhla akce pro děti Loučení s prázdninami.

Přípravy začaly již týden před touto akcí, kdy jsme s Ivetou Eliáškovou zajeli na Dobříš nakoupit odměny. V pátek podvečer jsme se sešly na obecním úřadě, abychom vše připravily do sáček. V sobotu navečer jsem vypsala diplomy. V neděli po obědě byla posekána tráva na Loučku okolo ohniště. Navečer jsem roznesla fáborky a přivezla odměnu a diplomy. Sraz byl ve 20 hodin, kdy si děti opekly buřty a než se setmelo, zahrály si různé hry. Poté vyšly na noční cestu lesem. Mladší děti měly na pomoc rodiče. Na konci je čekala sladká odměna a diplom za statečnost. (lk)

Po skončení řeckých olympijských her v Bažantnici pokračoval osovský prázdninový den na osoveckém koupališti. Pro děti byly připraveny další hry, odměny a buřty k opekání.

Foto J. KOZÁK

Osov, Bažantnice – Blížil se konec prázdnin a pro zlepšení nálady těch, kteří si doma plnili penály, kupovali obaly a věnovali se těm všem potřebným školním přípravám, připravil občané PROVAS odpoledne plné her.

Osovský lesík Bažantnice ovládly bohyně starověkého Řecka se svými nelehkými úkoly. Děti musely přejít přes kládu, s míčkem na lžici proběhnout slalom, prolézt pavučinou,

Bludičky svítily dětem na cestu za strašidly

Vižina - Prázdniny utekly jako voda a děti na Vižině se s nimi rozloučily v pátek 27. srpna.

Kolem 19. hodiny se to na hřišti začalo hemžit malými i velkými, kteří dostali chuť na buřtíka a nebáli se vykoušet si svou odvahu ve strašidelném lese. Strašidelnost noci umocňoval měsíc, který právě vycházel nad lesem a zbývaly mu tři dny do úplňku. Atmosféru také dokreslovala trampská hudba skupiny Brzdaři, která se linula od „Pohodářů“. Všichni s trochou napětí očekávali, jaká strašidla se na ně nachystala, a čekali na úplnou tmou. Letos vedla stezka odvahy cestou podél lesa k rybníku „V Mlázi“. Na cestě svítěly bludičky, které dětem ukazovaly cestu a sem a tam se objevilo nebo zaskřehotalo nějaké strašidlo. Někteří stezkou proběhli se sklopenou hlavou a těžko by popisovali, co na cestě bylo. Ti méně bojácní viděli Bílou paní, pana Dubínka, kostlivec, zeleného mužíčka a slyšeli v dále skřehotavého skřítku. Na konci cesty čekala na všechny sladká odměna a čestné uznání starého Hejkala za projevenou statečnost a odvalu, opravňující k mlsání čertovských cukrátek. Na organizaci akce se podíleli vedle obecního úřadu i hasiči a sportovci. (jf)

naházet míčky do koše nebo přeskakat švihadlo. Bohyně Héra po nich chtěla dokonce poznat různé druhy ohňů a celou cestu musely dávat bedlivý pozor, aby nepřehlédly obrázky rozvěšené po stromech. Na jejich obsah se totiž bohyně ptaly a kdo nevěděl, musel se vrátit zpět a obrázek si důkladněji prohlédnout. Na závěr každý nakreslil bohyni, která se mu nejvíce líbila nebo mu jinak učarovala.

Kdo splnil všechny úkoly, obdržel část tajné zprávy a sladkou odměnu. Kdo pak dokázal složit a odhalit šifru rozstříhané zprávy psané řeckým písmem, poznal tajná místa pokladů a mohl se pro ně vydat.

Poklady byly objeveny u nedalekého koupaliště, jeden v oblacích, další pod zemí a třetí pod vodou. A už se mohly začít opékat špekáčky. A že zbyla ještě chuť hrát si a nějaké ty dukáty, hřiště u koupaliště se až do večera proměnilo ve arénu, vždyť byl ten pravý olympijský čas.

Radka KOČOVÁ, Josef KOZÁK

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se o ...

prázdninách podíleli na obnově Mateřské školy v Osově. Bezpečnostní technik a hygieny zjistili nějaké závady a nedostatky. Proto o prázdninách byly opraveny sporáky a trouby, dětská WC, firma „Truhlářství Sklenář“ nám zhotovila poličky na lůžkoviny a skříňky na holínky. Na zahradě byly vybudovány houpačky. Jeden domeček se musel nechat zbourat, jelikož se rozpadal, a druhý byl opraven. Pískoviště má nový betonový obručník. Okolo mateřské školy byl opraven sokl. Několik odpadlých dlaždic je opět na svém místě. Proto všem ještě moc děkuji. Těž děkuji paní Culkové a kuchařkám za úklid po malířích.

Lenka KOCOUBOVÁ

Bratři Rejskové létali až do „nebe“

SKOKANI A ZÁROVEŇ I HLAVNÍ ORGANIZÁTOŘI MAJÍ PLÁNY DO DALŠÍHO ROKU

Všeradice - O všeradické pouti, v sobotu 28. srpna, se louka pod lesem mezi Všeradicemi a Novými Dvory změnila v dějiště první exhibice bratří Rejsků v tzv. volném stylu na motocyklech.

Střídavě najížděli na rampu, aby ve vzduchu předvedli své akrobatické výkony a s klidem pak doskočili na zem. Odpolední program doprovázel mluveným slovem a hudbou zkušený diskdžokej a akci sledovalo okolo 600 diváků z blízkého i vzdáleného okolí. O týden později jsem navštívil všechny aktéry u nich doma a požádal je o rozhovor. Většinou mluvil otec Petr Rejsek.

Vy jste také jezdil a skákal?

Já ne. Naši pro to neměli pochopení a také mi vadila organizovanost ve Svazarmu. Ale teď jsem si skrze své syny vlastně splnil svůj dětský sen. Mám čtyři syny a dceru. A všichni synové jezdí. Filipovi je 20, Davidovi 18, Jendovi 16 a nejmladšímu Matoušovi je 10 let. Ten teprve jezdít začíná.

vali skokani ze zámorí a tak nakonec ke skokům přešel.

A co ostatní?

Ostatní zůstali u motocrossu i když také skáčou. Prostě kombinujeme motocross a Free-style. Ale Filip od crossu hodně odchází. Dělá vysokou školu a nemá moc času na tréninky. Kromě toho se kluci snaží odlehčit financím, které do motocrossu vkládáme a shání si sami sponzory. Filip také dováží jezdecké oblečení z Anglie.

A co úrazy?

Nejlépe je na tom David. Ten má výhodu, že se mu skoro nic nestane. Měl jen takový menší úraz. Minulý rok si zlomil ruku. Ale jinak nic. Filip si minulý rok v srpnu zlomil nohu, obě kosti. Dostal od kolena ke kotníku tyč. Po třech měsících začal trénovat a jel do Německa na exhibici, kde si nohu zlomil opět i s tyčí. Byli jsme u specialisty a teď se to už hojí. Nejhůře je na tom ale Jenda. Nejdříve si zlomil klíční kost, potom si zlomil palec, pak nohu, potom prst na ruce a teď má zlomenou ruku. A to všechno stihnul za rok a půl.

Co tomu všemu říká manželka a máma kluků?

Je zlatá!!! To tam určitě napište se spoustou vykřičníků. Jsou to pro ní nervy a strach, ale chápe nás a ví, že tenhle sport je časově a finančně náročný. Nějaká dovolená u moře pro nás nepřichází v úvahu. Za prvé je nás moc a kluci si raději jdou zatřénovat a zajezdit. A když se řekne Amerika, tak jsou to místa, kde se skáče Free-style.

Chystáte se zavést zde tradici?

Byla to akce kluků samotných. Já jsem stál v pozadí. Všechno si zajišťovali sami od buldozerů až po obcerstvení a výběr diskžokejů. Je to pozemek babičky, kde byly mokřiny a kluci by chtěli akci příští rok opakovat. Mají další nápady a rádi by, aby se lidi ještě více bavili, protože jejich reakce letos byla kladná a líbilo se to. I starostovi obce.

Josef KOZÁK

Josef KOZÁK

Jeden z bratrů Rejsků během exhibice ve Všeradicích.

Foto J. KOZÁK

Krátce

* Během léta natáčela v osovském zámku Česká televize ve spolupráci s Komerční bankou seriál o chování v bance. „Je to něco jako byl seriál o chování s Ladislavem Špačkem,“ řekl PROVASu majitel zámku Emil Palivec. „V tomto případě je hlavním protagonistou Jan Čenský.“ (JoK)

* Do pátku 25.9. měli víziňští zájemci o plyn odevzdat závaznou přihlášku a zaplatit poplatek 15 000 Kč. „Ve středu 29.9. chystáme veřejné zasedání, kde se rozhodne,“ řekl starosta Václav Císař. Pokud plynofikaci nepodpoří více jak 50% občanů, plyn nebude. Zastupitelé budou své aktivity směřovat do výstavby vodovodu. (JoK)

Jubilea

**Sklenářová Milada - Osov, Kočová Irena - Osovec,
Ježdík Bohuslav - Osov**

Před 35 lety stanul člověk na Měsíci

V minulém čísle PROVASu jsme si ukázali nejzajímavější souhvězdí letní oblohy a dnes bych vám rád přiblížil našeho vesmírného souputníka – Měsíc.

V úterý 28. září bude úplněk a pokud vyjde počasí, máte možnost vidět měsíční moře a krátery, včetně místa, kde na povrch Luny vkročil první člověk. Připomeňme si to krátkou ukázkou:

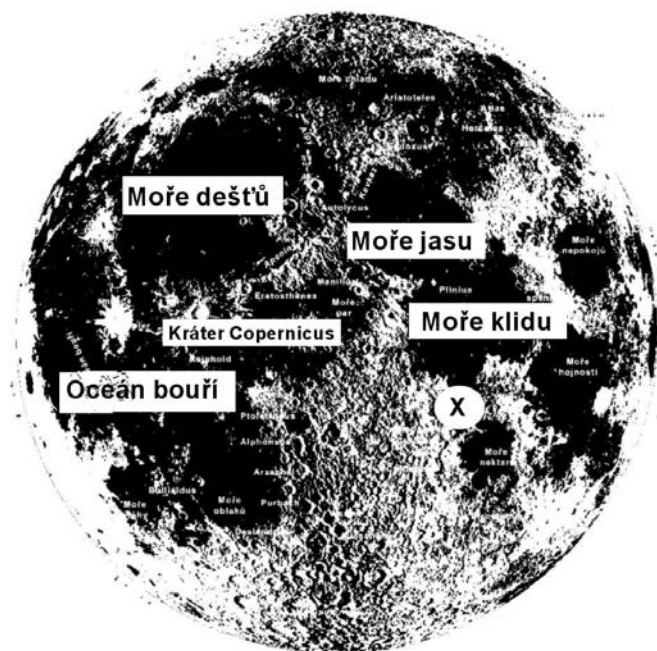
16. července 1969 jsou pláže kolem Kennedyho vesmírného centra na Floridě obsazeny více než milionem lidí, kteří chtějí na vlastní oči spatřit počátek jednoho z největších dobrodružství v celé historii lidstva – start rakety Saturn 5, která má na Měsíc dopravit první lidskou posádku. Start, stejně jako i celý let Apollo 11 k Měsíci, proběhl nad očekávání hladce. Tři dny po opuštění Země se astronauté dostali na oběžnou dráhu Měsíce a konečně 20. července 1969 ve 21 h 18 min SEČ přistává měsíční modul „Eagle“ (Orel) s N. Armstrongem a E. Aldrinem na palubě asi 6 km od středu vybrané oblasti v měsícní Moři klidu. Samotné dramatické přistání se uskutečnilo pouze 30 sekund před vyčerpáním zásob paliva a všichni si hluboce oddechli, když uslyšeli Armstrongovo hlášení: "Houston, Tranquility Base here. The Eagle has landed." Armstrong s Aldrinem uviděli z okénka krajinu, kterou před nimi žádný pozemšťan neviděl. Po dvou hodinách sestupuje Armstrong na verandičku modulu, pomalu slézá ze žebříku a celý svět zatajuje dech. Neil Armstrong pronáší památnou větu: "I'm going to step off the LM now. That's one small step for (a) man; one giant leap for mankind." - Právě sestupuji z LM. Je to malý krok pro člověka, ale velký skok pro lidstvo. (JoK)

(JoK)

Klub přátel Třehusku
zve na posezení s kapelou
v sobotu 2.10. od 18.00 hod.
v České hospodě
v Hlásné Třebani

A iak iste začínali?

V polovině 90. let jsme vzali staré pionýry, rozřezali a upravili a začali skákat. Ale ty začaly prskat. To byl také první Filipův úraz, kdy skončil s otřesem v nemocnici. Tak jsme koupili silnější stroj. Jezdili jsme na poli a na akcích v Dobříši. A tak to šlo dál. Silnější stroje, závody registrovaných, licence. Pak nás navnadilo to, že Filip svoji třídu vyhrál. David byl ve své druhé a Jenda také skončil na dobrém místě. To všechno byl motocross, ale Filip začal inklinovat ke skokům, k Free-style. Hodně se jezdilo v pražské Sazka Aréně, kde vystupo-

Rozhledna ponese jméno císaře Františka Josefa

ZDRAVICI TURISTŮ SEVERNÍCH SVAHŮ BRD HATILY NEMOCI I BLOUDĚNÍ, ALE VŠE DOBŘE DOPADLO

Hostomice – Mezi spolky, které přišly vzdát hold Františku Josefovi, byli i členové Turistů severních svahů Brd (TSSB). Na císaře se dlouho těšili, říkali si, že jeho příjezdu využijí ke zviditelnění své snahy zprovoznit rozhlednu na Studeném vrchu.

Svolali proto na Muchov všechny své členy a jejich pobyt zamýšleli jako takové menší soustředění. Tam se měly rodit myšlenky a nápady a tam se měli umělci chystat na své vystoupení, na které byla v Hostomických půl hodina. Jenže skoro všechno mohlo dopadnout jinak. Kytaristka, jinak šéfová modránské sekce, změnila program a jela na oslavy budoucí tchýně své dcery. Ani transparent - sekce M se omlouvá, je u tchýně - nepřipravila. Další sekce - sekce turistů jižních svahů Brd se tím pádem také omluvila. Sídli v Dobříši a na sever se jim nechtělo. A místní? Drak měl připravit maketu rozhledny a velký transparent. Nemohl. Byl totiž před týdnem lovit ryby a při lovu se zranil. Takže místo vyrábění transparentů ležel a léčil se.

S ostatními to nebylo také moc slavné. Bolavé zuby nebo chřipka. Nakonec se přípravy akce ujal Rosta a s Martinem připravili a vyrobili transparenty, sestavili zdravotní císaři a domluvili dopravu do Hostomic.

A taky se čekalo a hledalo - početnou část delegace totiž tvořila pražská skupina. Do Osova přijela v 10 hodin, na Muchově jsme je tedy čekali v 10.30. Ale zabloudili! Nakonec jsme je v 11.00 našli u hospody ve Velkém Chlumci! Sraz byl jako obvykle - u kapličky v Malém Chlumci. Dopravu zajišťovali Vašek s Blankou, Dušan, Pepa a Rosta. Vše se povedlo a bylo v 11.45 připraveno na místě - na nádraží v Hostomických.

Když se objevil parní vlak, akce začala. Martin se dral k císaři, aby mu složil za turisty hold, Slávek držel transparent VIVAT CÍSAŘ, Jiřina nápis JEŽÍŠ MARJÁ JOSEF, PŘIJEL K NÁM FRANC JOSEPH! a Rosta ukazatel K ROZHLEDNĚ. Ivča, Bára a Nikola rozdávaly letáky o rozhledně, Vašek nabízel posvícenecké koláčky. Marek, Pavel a Matouš korzovali kolem vlaku a prohlíželi si mašinu. A ostatní sledovali dění a volali VIVAT!!!

Co obsahovalo celé meldování císaři? V podstatě jsme Jeho Veličenstvo přivítali, řekli mu kdo jsme, pověděli mu o rozhledně a jejím významu a požádali ho, zda by rozhledna nemohla nést jeho jméno. Když souhlasil, tak jsme ho požádali o příspěvek, který nám slíbil.

Pak se zase volalo VIVAT, Vašek mu nabídl koláčky, Martin si s císařem připil vínem (pomáhala mu Hela a Miluška, obě ze Zlína) a pak mu dali do vlaku knihu - kdyby se nudit,

tak aby měl co číst. Od 18.9.2004 nese tedy měřící věž na Studeném vrchu jméno: **Rozhledna císaře Františka Josefa I.**

Martin NĚMEC

Martin NĚMEC přednáší zdravotní Turistů severních svahů Brd.

Foto J. KOZÁK

Senioři vyrazili na pochod

TŘI RŮZNÉ TRASY VEDLY Z CHLUMCE DO CHLUMCE

Chlumec – V sobotu 14. srpna uspořádali Turisté severních svahů Brd pochod pro všechny dříve narozené. Pochodu na trase z Chlumce do Chlumce se celkem zúčastnilo 28 startujících.

Sraz účastníků pochodu byl u kapličky v Malém Chlumci ve 14.00 hod. Byly tři trasy:

1. trasa pro váhové kategorie nad 150 kg nebo věk nad 70 let vedla z Malého Chlumce přes hřiště v Habřinkách do Velkého Chlumce, do cíle všech tras.
2. trasa pro váhové kategorie nad 120 kg nebo věk nad 65 let šla z Malého Chlumce chatami podle starého vodovodu do Velkého Chlumce.
3. trasa pro ostatní nezařazené váhové a věkové kategorie vedla z Malého Chlumce k muchovskému rybníku, kde bylo zajištěno drobné občerstvení a pak jako předchozí dvě

do Velkého Chlumce

V cíli pochodu, v hostinci U Kozohorských, čekalo na všechny zúčastněné malé občerstvení ve formě švédského stolu s kávou, lihovinou, šunkou a pečivem.

A jaké byly ohlasy? Velice příznivé. Pochodující byli spokojeni, např. na 3. trase šli společně senioři a jejich vnuci a pravnuci. Pod hrází Muchováku, kousek od místa, kde se tvrdí, že tam Alfons Mucha obdivoval krásu krajiny, byly připraveny lavice, pivo a minerálka. Před cílem pochodu překvapil nádherný srpnový déšť.

V hostinci pak všichni probírali, jak se všechno změnilo a těšili se, že zase někdy vyrazí, až je Drak pozve. Někteří byli tak spokojeni, že se v hostinci zdrželi až do zavírací hodiny.

Ladislav JARÝ

Smeč a blok během nohejbalového turnaje, který se konal 14. srpna na osovském koupališti.

Foto J. KOZÁK

„Pind'ouři“ opět vyhráli

Lázovice – Po nohejbalovém turnaji v Osově a Osovci se v sobotu 28. srpna konal turnaj také v Lážovicích.

Sešlo se dohromady 11 týmů, z toho bylo celkem 5 týmů domácích. Týmy byly rozděleny do 2 skupin po šesti a pěti, z každé z nich pak postupovaly první čtyři a pokračovalo se vyřazovacím způsobem. Stejně jako na obou předešlých turnajích se vybíralo startovné 50 Kč na osobu. Týmy na 1. až 4. místě získaly vítězné poháry a diplomy.

Již po třetí za sebou vyhráli tento turnaj Lážováci pod pseudonymem „Pind'ouři“, na 2. místě se

umístil osovský Moribundus a o 3. místo si zahrály zápas týmy Semtex Chlumec a Traverza Skřípel, ze kterého vyšli jako vítězové chlumečtí. Soutěžilo se také o diplom „největší pupek turnaje“, který vyhrál hráč vítězného týmu a o diplom „rozptýlení turnaje“, který vyhrály domácí nohejbalistky hrající pod názvem Lážovanky. Turnaj se opravdu povedl, a protože se při těchto akcích setkávám se spoustou fajn lidí, které jsem ještě před začátkem nohejbalových turnajů neznala, tak jen doufám, že budeme v jejich pořádání pokračovat ještě mockrát.

Ladislava CHOCOVÁ

Metačům koulí v Osově se splnil jejich sen

PŘÍZNIVCI PÉTANQUE OTEVŘELI PŘED MÍSTNÍ SOKOLOVNOU NOVÉ HŘIŠTĚ

Osov – Členové oddílu pétanque představili v sobotu 28. srpna veřejnosti „bulodrom“, který s pochopením místních sportovních činovníků a s přispěním Středočeského kraje vlastními silami vybudovali vedle osovské sokolovny. Naplnil se tak jejich sen o důstojném stánku pro provozování tohoto rekreačního sportu, který se sice dá hrát na jakémkoliv povrchu, ale dosáhnou-li posléze hráči jisté zručnosti v metání koulí, nutně jim začne vadit, že různé drny a jiné nerovnosti hatí jejich um a dávají dokonce možnost vyniknout různým příchozím neumětelům.

NEZAPOMEŇTE!

v sobotu 25. září 2004

POSVÍCENSKÝ DEN PRO DĚTI

start v 15 hodin v zámecké zahradě
v Osově

tovaryšská cesta od řemesla k řemeslu

Pozvání na zahájení provozu hřiště pro pétanque přijal předseda OVV ČSTV Mgr. Ladislav Chramosta s manželkou. Touto cestou jsme chtěli poděkovat za jeho podporu a metodické rady v průběhu grantového řízení. Věříme, že velká účast příznivců tohoto sportu na zahajovacím turnaji byla dostatečným důkazem dobrého využití finančních prostředků poskytnutých Středočeským krajem.

Otevření bulodromu bylo spojeno s turnajem dvojic, kterému předcházela propagační hra dětí. Samotného turnaje, při kterém nescházelo dobré jídlo ani truňky, se zúčastnilo ve dvou skupinách 13 dvojic z Hořovic, Hostomic, Malého Chlumce, Osova a z Prahy, z nichž zejména na chlumečtí se dostavili s velkými ambicemi a sebevědomím.

Ačkoliv domácí borce zastupovali pro úrazy a dovolené pouze dvě dvojice, obě vyhrály své skupiny a postoupily do finále. O vyrovnanosti ostatních týmů svědčí skutečnost, že o dalších postupujících se muselo rozhodnout v obou skupinách rozhozem, neboť v „B“ skupině měly stejný počet bodů tři týmy a v „Áčku“ dokonce čtyři.

V semifinále potom domácí týmy smetly své soupeře, aby si ve finále palmu vítězství repre-

zentovanou lahví rumu odneslo mužstvo Starců. Na druhém místě skončili Sokoli a v boji o třetí místo zvítězilo nenápadné mužstvo T.O.

ný džbáněk, konaný o svatováclavském osovském posvícení. Už se na ně těšíme.

Alexander KLIMEŠ

Šírák nad T.O. Sýček, obě z Hořovic. Sebevědomí nájezdníci z Chlumce nakonec skončili v poli poražených. Všichni účastníci si odnesli účastnické diplomy, první tři týmy pak originální diplomy podle umístění.

Ono srpnové odpoledne budiž proto pochváleno a naděje se, že poražená mužstva nepodlehnu depresi a naopak se zabezpečí a dostaví se k odvetě na II. ročník turnaje o Hlině-

Vížinským scházela chuť na pořádné vítězství

Vižina - Z podzemní části nové fotbalové sezóny mají vížinští borci za sebou 4 mistrovská utkání. Do prvního zápasu šli s velikou vervou, jednalo se o derby s Osovem, které nakonec vyhráli 3 : 2. V ostatních zápasech jim chuť vyhrát trochu scházela. I když to byl vždy výsledek těsný, ze Všeradice, Běstína ani Heskova nepřivezli žádný bod. (JF)

Slavnostní otevření osovského „bulodromu“ zahájili nejmladší hráči pétanque.

Foto J. KOZÁK

Hasiči během jednoho odpoledne vyjeli třikrát

Osov - Během pondělního odpoledne 16. srpna vyjeli osovští hasiči třikrát k požáru. Kolem 15. hodiny začala hořet louka nad Osovem.

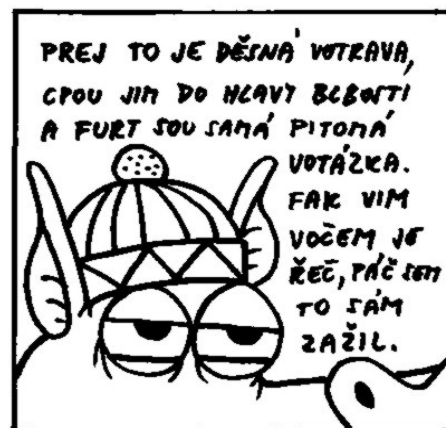
Požár údajně vznikl od rotační sekačky za traktorem. O hodinu a půl později začala hořet sláma na poli nad Vižinou. Podle neověřených zpráv byl požár založen úmyslně.

V půl sedmé večer ujížděli osovští na pole mezi Lážovicemi a Nové Dvory, kde hořela pšenice. Požár se podařilo zachytit v počátcích, ale i tak bylo zničeno asi 100 metrů čtverečních. I tento požár vyšetřuje policie pro podezření na úmyslné založení.

Hana VESELÁ

FRANTA A ŠKOLA (14)

Píše a kreslí J. Bolina © 2004

PROVAS - informační občasník mikroregionu Horymír „pro vás“. Odpovědný redaktor: Jiří Bolina. Přípravují: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kočová, Marie Plecítá, J. Chvojka, Z. Veverka. Rediguje: J. Kozák. Spolupráce: Mirka Plecítá. Technická spolupráce: ICZ a.s.

PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebninách Osov, v místní lidové knihovně, v hospodě U hřiště a U kostela. Dále na obecních úřadech mikroregionu Horymír: Velký Chlumeč, Skřípěl, Neumětely, Lážovice, Všeradice, Vinařice, Nesvačily, Svinaře, Skuhrov, Podbrdy a Vižina. Uzávěrka: 21. září 2004.